

Kan ministeren gøres politisk ansvarlig for den måde, hvorpå opgaver, der ikke er hans, men styrelsens, løses? Det kan han naturligvis, hvis han f.eks. på kritisabel måde har forholdt sig passiv med hensyn til tiltrængte lovændringer eller budgetforbedringer. Men hertil kommer, at ministeren også i øvrigt må påregne at blive »draget til ansvar« i den forstand, at han vil blive »tvunget« til at besvare spørgsmål om styrelsens domstolsadministration og at modtage kritiske vurderinger af besvarelsen. Situationen er parallel til den situation, der foreligger, når en minister, f.eks. socialministeren, tvinges til i besvarelser til Folketinget at forholde sig til selvstændig kommunal socialadministration.

Med hensyn til det *retlige ansvar* er udgangspunktet, at ministeren kan straffes efter minister-

ansvarlighedslovens § 5, stk. 1, hvis han i forbindelse med sine opgaver »forsætligt eller af grov uagtsomhed tilsidesætter de pligter, der påhviler ham efter grundloven, lovgivningen iøvrigt eller efter hans stillings beskaffenhed.« Det synes ret klart, at ministerens domstolsadministrative opgaver er af en sådan art og således begrænsede, at de kun i sjældne undtagelsestilfælde vil aktualisere et retligt ministeransvar. Spørgsmålet om ministerens retlige ansvar for styrelsens administration er i det væsentlige besvaret indirekte gennem ministeransvarlighedslovens § 3, der angiver omstændigheder, hvorunder »en minister anses for medvirkende til en underordnets handling.« Domstolsstyrelsen vil netop *ikke* blive underordnet i forhold til ministeren.